

29. Jun. 1845

FAKTA

Dato:
29. Jun. 1845

Sidetæl:
Dagbog F, side 18-22

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19997

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
77-79; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 322-323

TRANSSKRIFTION

Søndag 29 Juny Chamonix.

Vi have gjort tre Udflugter idag. Den første til Cascade Pelerins, den anden besværlig, et Par Steder næsten farlig til Glacier de Bosson og den tredie, længste, besværligste og interessanteste til Monteners. Her blev Germanerne tilbage, saa det var kun de to Amerikanere Mr. Nulton¹ og Mr. Gardner,² [overstreget: og] de to Italienerne og jeg som med to Muuldyr og en Fører tiltraadte Vandringen. Jeg har aldrig troet at en Vei kun[ne] være saa ringe og dog føre Navn af Sti, jeg havde aldrig troet at det var mig muligt at holde ud, hvad jeg der maatte af Træthed, det var saaledes, at Benene skjælvende under mig; men det lønnede sig. Da vi kom op var det endnu muligt at see over mer de glace i Sandhed, som et Hav af lis, •19• hvortil talløse Bække strømme ned fra Fjeldsiderne. Skyerne vare dybt under os og fra Dalen lød den evige, mangestemmede Sang af Arven, som brusende farer igjennem Dalen i Forening med de mangfoldige Strømme, som styrte ned paa begge Sider; dertil Gjedernes og Køernes Klokker – det hele er som et fjernt Tonehav der bølger over Dalen. – Det er underligt nok: jeg gjorde denne Reise for at see Montblanc og imorgen tidligt gaaer jeg atter bort, uden at have seet Montblanc et eneste Øieblik. Det er de store vældige Skyer som evigt ligger og vakler paa Toppene, fordi de ikke gider svømme ud i den fri Luft, men hellere mageligt hvile deres store tykke, klamme Legemer [overstreget: paa] mellem disse Toppe. Luften var oppe paa monteners gjennemtrængende kold, og da jeg var vaad af Skyerne foruden og af Sved forinden, saa fik jeg det nok at føle; men der var der i det lille Værtshus, som ogsaa her i det store hotel royal Kamin med et dygtigt Baal, hvorved der var meget hyggeligt at sidde.

•20•

Jeg tegnede en lille Tegning uhyre flygtigt i Fremmedbogen deroppe og besteed den ene Italieners Muuldyr, som han meget høfligt tilbød mig. Det var en egen Fart den nedad den raae Zikzaksti; uagtet det blev mig forbudt at lede Dyret saa var det dog vanskeligt at lade Tøilen i Ro, naar Hovedet af Dyret ragede ud over den uhyre Afgrund, og vanskeligt at huske, at Forbenene sad under Boven og vare netop paa Stien. Svindel [dvs. svimmel] var jeg slet ikke, men det var rædsomt at tænke sig et Feiltrin af Dyret; dog det gik saa roligt, saa fornuftigt søgende, de bedste Steder mellem eller paa de løse Stene og plørede Huller, hvoraf Stien bestaer. Inden vi gik ned igjen var mer de glace saa aldeles skjult i Taage eller i en •21• Sky egentlig, thi nedenunder var Enden af det, som er styrtet langt frem i Dalen, ganske synlig. Og netop paa samme Deel havde vi endda den Glæde at observere en lusblok glide og rulle med vældigt Bulder ned over de andre. – En mærkelig Ting er: at man slet ikke føler Afstandene, saa store som de dog ere, og det er først naar man tænker paa: at det, der seer ud som Græspletter paa vore Brinker hjemme, det er her gamle

Naaleskove – at man føler Afstanden. Overordentlig deilige ere de [overstreget: mindre] smaae Strømme som styrte ned ad Siderne i de deiligste Linier. Og saa fra Bjerget see ned i Dalen, hvor de enkelte Landsbyer fast ganske forsvinde og der dyrkede Agre give Sletterne paa Flodbredderne Udseende af mønstret Sirts. – Det var en deilig Dag uagtet en Deel Regn og ingen Sol og, uagtet jeg slet ikke opnaaede, hvad jeg attraaede saa meget: at see Montblanc!

•22•

5 Sous for at sye et Spænde fast paa min Randsel.

2 Francs Min Part af Førerløen.

15 Sous Viin og Brød paa Toppen af montenvers.

¹ Miner Knowlton (1804-1870), amerikansk artillerikaptajn og -instruktør ved militærakademiet West Point. Efter at være blevet diagnosticeret med epilepsi rejste han rundt i bl.a. Europa og Nordafrika.

² Antagelig Knowltons lægefaglige rejseledsager.

Søndag 29 Junij Schonening.

Vi have gjort tre Udfligter i dag. Den første til Cascad. Pelerins, den anden besværlig, et Par Steds næsten forlig til Glacier de Bosson og den tredje, længste, besværligste og interessanteste til Morst-envers. Her blev Germanerne tilbage, saa det var kun de to Amerikanske Mrs Nulton og Mrs Gardner, og de to Italiensere og 11 som med to Mænd og en Fines tiltraadte Vandringen. Vi her aldrig traet at en Vi kun være saa ringe og syv fire Navn af Sti, vi havde aldrig traet at det var mig smiligt at hold ind, hvad vi der maatte af Troethed, det var saaledes, at Benene skjult ved under mig; men det komde sig. Der er kun op saa det ender smiligt at see over mere de glæde i Landhed, som et Navn af Dis,

hvortil tallose Bekkestrømme ned fra
 Fjeldsiderne. Skjærne vare dybt indvov
 es og fra Daleu lød den evige, mange
 stemmede Sang af Arven, som brændende
 færes igjennem Daleu i Forening med
 de mangfoldig Strømme, som styrtet ned
 fraa begge Sider; dertil Gjedenes og Kvænes
 Klæder - det hele er som et fjernt To-
 nekav der helger over Daleu. i Det er min
 ønske nok: jeg gjæde denne Reise for at
 see Montblanc og ingen anden Tid liget gaar
 jeg ellers bort, indom at have set Montblanc
 et eneste Øieblik. Det er de store ældige
 Skjær som evigt ligge og røkke paa Toppe
 ne, fordi de ikke gide se komme ind; den
 fri Luft, men hellere mageligt med de
 store, tykke, klamme Løyerne fra mellem
 disse Toppe. Luften var ogsaa paa moort en
 uers gennemtrængende kold, og da jeg var ved
 af Skjærne færdig og af Sneen færdig, saa
 fik jeg det nok at føle; men der var der
 det lille Vertshuus, som ogsaa her: det store
 hotel royal Kamins med et dygtigt Bad,
 hvorved du var meget Nyggeligt at o. d. d.

Jeg tegnede en lille Tegning i kej-
se flygtigt; Fremmedlegen drog
pe og hesteg den ene Italiensers
Mændsige, som han meget høfligt
tilbed mig. Det var en egen Fart
som ned ad den saae Gitezaksti;
naagt det blev mig forbudt at
lade Dyret saae det dy vanskeligt
at lade Toilew. No, naar Klouedit
af Dyret sagde ind over den itøj
re Afgründ, og vanskeligt at hin-
ske, at Forhenene sads under Bo-
ren og vare netop paa Steen. Sin-
del var ji olt ikke, men det var
nedsomt at tænke sig et Feiltrin
af Dyret; dy det gik saa veligt, saa
foruoftigt sejeud. de hedste Ste-
per mellem eller paa de les
Stene og plinede Mullen, hvorefter
Stien bestaare. Inden i gik
ind i gjen var mer de glace saa
aldeles skjult i Tæge eller i en

Ikki egentlig, thi nedvinder var En
den af det, som er stigit langt frem i
Dalen, ganske rjynlij. Og net op paa
somme Leel haede is endda den Plede.
at observere en Sis blek glide, og vulle
med veldigt Billeder ned over de andae.
— En merkelij Ting er: at man det
ikke feler Afstandene saa store som de
sig see, og det er først naar man tanken
paa: at det, der sees ind som fjer pletter
paa vore Brinker hjemme, det er her
gamle Naaleskave — at man feler Af-
stande. Overordentlig deilige ere
de mindre is mae Strømme som stige
to ned ad Lidenne i de deilige Hi-
melen. — Og saa fra Bjergst see ned
i Dalen, hvor de enkelte Landskaps part
ganske forsvinde i den dybde. Agre give
Pletterne paa Flad bredderne Udsende af
manstræt Løst. — Det var en deilig
Dag maattet en Dal fjerne og ingen Dal
og maattet is det ikke opnaede, hvad is atter
ede saa meget: at see Mont blanc.

1/2 Linn for at seje et Spænde fast paa enin Vand led.
2 Frances Wine Part af Førrerlen.

1/4 Linn Visning Rand paa Tappen af ment-ensers.

Mandag 30 Junij. Skænmis

12 for 25 Linn i Køllet roigel eller kotel de Linnion.

Dag ligner det lidt om Tappen af maast
bland, som ij maaskee end y her oed
et Jhand af, men det er ranskeligt at
skjelne mellem Skjærne; nu, paa
afstand skal ij nok faa den at see.
Kl. 8 gaar det atter nedad Martignij tel,
Men ij rentelig skilles fra Ledskebet.
Stationerne gaa alt her fra tel Junij.

En lille tem Junie haand.
So her. det er et Sprækkelt
10 Linn lille Dyr men med sterke Been; her Kjellerings
Jemser fuler man ikke nok det lille Dyr; hase
giuer dem brede Næstebringere. — For at see det gaa
ij 10 Linn